

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

25.1.2012

B7-0042/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/
wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki
bezpieczeństwa

złożony zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie Iranu i jego programu nuklearnego (2012/2512(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Lena Kolarska-Bobińska, Elmar
Brok, Ioannis Kasoulides, Arnaud Danjean, Cristian Dan Preda, Mario
Mauro, Michael Gahler, Ria Oomen-Ruijten, Tunne Kelam, Roberta
Angelilli, Laima Liucija Andrikienė, Krzysztof Lisek, Gabriele Albertini,
Elena Băsescu**

w imieniu grupy politycznej PPE

RE\890017PL.doc

PE479.460v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0042/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu i jego programu nuklearnego (2012/2512(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu,
- uwzględniając raport dyrektora generalnego Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wdrożenia Porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i odpowiednich postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa w sprawie Iranu,
- uwzględniając oświadczenie dyrektora generalnego MAEA Yukiya Amano skierowane do Rady Gubernatorów w dniu 17 listopada 2011 r., iż ma on „poważne obawy dotyczące ewentualnych wojskowych aspektów irańskiego programu nuklearnego”, a jak pokazują dowody, Iran pracuje nad stworzeniem „jądrowego urzędnika wybuchowego”,
- uwzględniając rezolucję Rady Gubernatorów MAEA z dnia 18 listopada 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 21 września 2011 r. wydane w imieniu krajów E3+3,
- uwzględniając pismo wysokiej przedstawiciel UE z dnia 21 października 2011 r. skierowane do głównego negocjatora Iranu ds. jądrowych dr. Saeeda Jaliliego,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu z dnia 14 listopada 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie rezolucji Rady Gubernatorów MAEA,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie ataku na ambasadę Wielkiej Brytanii w Teheranie i jej splądrowania,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu z dnia 1 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu z dnia 23 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając fakt, że Iran jest stroną Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, w związku z czym wyrzekł się nabywania broni jądrowej i jest prawnie zobowiązany do zgłaszania wszelkich prowadzonych przezeń działań jądrowych, w tym materiałów jądrowych, oraz do objęcia ich systemem zabezpieczeń MAEA,
- uwzględniając fakt, że zawieszenie wzbogacania uranu oraz inne wymogi uznano kolejno w sześciu rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ (1696, 1737, 1747, 1803, 1835 i 1929)

za warunki wstępne przywrócenia Iranowi praw wynikających z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej,

- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1929 (2010), która wprowadza nowe środki restrykcyjne przeciwko Iranowi i nakłada na ten kraj czwartą serię sankcji w związku z prowadzonym przezeń programem jądrowym,
 - uwzględniając nałożenie na Iran dodatkowych sankcji zapowiedziane przez Wielką Brytanię, Stany Zjednoczone, Koreę Południową i Kanadę po raporcie MAEA,
 - uwzględniając przeprowadzone w dniu 27 listopada 2011 r. w irańskim parlamencie głosowanie nad obniżeniem rangi stosunków dyplomatycznych z Wielką Brytanią,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że irański program nuklearny był kiedyś tajny, co z czasem zmniejszyło wiarygodność zapewnień Iranu, jakoby program ten był opracowywany jedynie w celach pokojowych,
- B. mając na uwadze, że Iran nadal nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających ze wszystkich odnośnych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym z najnowszej z nich nr 1929 (2010), oraz nie przestrzega wymogów Rady Gubernatorów MAEA, które dotyczą pełnego i nieograniczonego dostępu tej agencji do wszystkich obiektów, urządzeń, osób oraz dokumentów, umożliwiającego przeprowadzenie właściwej kontroli irańskich celów jądrowych oraz pozwalającego MAEA na wypełnianie roli nadzorczej w dziedzinie energii jądrowej,
- C. mając na uwadze, że Iran nadal postępuje z naruszeniem art. II i III Traktatu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej;
- D. mając na uwadze, że polityka rządu irańskiego w niektórych dziedzinach stwarza zagrożenie dla stabilności i pokoju w regionie;
- E. mając na uwadze, że MAEA potwierdziła fakt, iż w 2007 r. Iran otrzymał od osób fizycznych w Pakistanie instrukcje dalszego wzbogacania uranu do metali używanych do produkcji głowic jądrowych, i że w załączniku do swojego raportu MAEA stwierdza, iż Iran otrzymał informacje potrzebne do zaprojektowania jądrowego urządzenia wybuchowego;
- F. mając na uwadze, że w dniu 27 grudnia 2011 r. wiceprezydent Iranu Reza Rahimi zagroził użyciem siły militarnej do zamknięcia cieśniny Ormuz w razie nałożenia sankcji na wywóz irańskiej ropy naftowej; mając na uwadze rozmieszczenie kolejnych sił europejskiej i amerykańskiej marynarki wojennej w celu przeciwdziałania tej groźbie, a także maksymalne podniesienie gotowości wojskowej w całym regionie;
- G. mając na uwadze, że na znak protestu wobec raportu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej Iran odmówił udziału w posiedzeniu MAEA w dniu 21 listopada 2011 r.;
- H. mając na uwadze, że – jak podaje raport MAEA z 8 listopada 2011 r. – Iran kontynuuje:

działania w swoich obiektach jądrowych sprzeczne z rezolucjami Rady Gubernatorów MAEA; działania powiązane ze wzbogacaniem (sprzeczne z rezolucjami MAEA), włącznie z budową znacznie większej liczby kaskad wirówek w różnych lokalizacjach oraz rosnącym tempem wzbogacania do 20%, a także niezgłoszonymi pracami nad projektami związanymi z ciężką wodą (sprzecznymi z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ i MAEA), prace nad konwersją uranu i produkcją paliwa (stanowiące naruszenie rezolucji MAEA), a także nadal nie stosuje protokołu dodatkowego MAEA pozwalającego tej agencji na upewnienie się co do braku niezgłoszonego materiału jądrowego i ponadto nie reaguje na żądania MAEA dotyczące udzielania nowych informacji na temat działań związanych ze wzbogacaniem oraz dalszym rozwojem sytuacji w zakresie kwestii jądrowych;

- I. mając na uwadze, że – jak wynika z raportu MAEA oraz załącznika do niego – istnieją wiarygodne informacje, iż Iran nadal dąży do opracowania jądrowego urządzenia wybuchowego oraz do przedstawienia swego programu nuklearnego na tory zbrojeniowe, w tym do rozwoju głowic nuklearnych przeznaczonych do posiadanych przezeń rakiet; mając na uwadze, że Iran rozpoczął wzbogacanie uranu do poziomu sięgającego 20% w głęboko ukrytym podziemnym kompleksie Fordo niedaleko Kom;
 - J. mając na uwadze, że w dniu 5 stycznia 2012 r. minister spraw zagranicznych Turcji Ahmet Davutoğlu przekazał Iranowi zaproszenie wysokiej przedstawiciel UE do wznowienia rozmów w kwestiach jądrowych z udziałem P5+1; mając na uwadze, że podczas wizyty tureckiego ministra spraw zagranicznych minister spraw zagranicznych Iranu Ali Akbar Salehi stwierdził, iż Iran jest gotowy do wznowienia rozmów;
 - K. mając na uwadze, że w dniu 9 stycznia 2012 r. oskarżony o szpiegostwo na rzecz CIA obywatel amerykański Amir Hekmati został skazany w Iranie na śmierć za „współpracę z wrogiem rządem”; mając na uwadze, że Amir Hekmati nie miał sprawiedliwego procesu i przebywał w areszcie bez dostępu do swej rodziny, adwokata i pomocy konsularnej;
1. przypomina, że ryzyko rozprzestrzeniania broni w związku z irańskim programem jądrowym pozostaje źródłem poważnych obaw UE, i jest głęboko zaniepokojony oświadczeniem zawartym w raporcie MAEA, iż – jak pokazują wiarygodne informacje – „Iran przeprowadził działania istotne dla opracowania jądrowego urządzenia wybuchowego”; wyraża zaniepokojenie z powodu rozwijania w Iranie jądrowej technologii wojskowej, w tym głowic nuklearnych przeznaczonych do posiadanych przezeń rakiet; potępia decyzję rządu irańskiego o rozpoczęciu operacji wzbogacania uranu w zakładach w Fordo;
 2. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z dnia 23 stycznia 2012 r. o rozszerzeniu dotychczasowych sankcji nałożonych na Iran, włącznie z zakazem wwozu irańskiej ropy naftowej i produktów naftowych oraz zamrożeniem aktywów irańskiego banku centralnego na terenie UE; stwierdza, że stopniowo wprowadzone zostanie embargo na wywóz irańskiej ropy naftowej do UE i że zawarte już umowy nadal mogą być wykonywane do dnia 1 lipca 2012 r.; wzywa Radę do podjęcia decyzji w sprawie środków niezbędnych do zrekompensowania poszczególnym państwom członkowskim UE skutków embargo; wzywa UE do przekonywania w rozmowach krajów takich jak Chiny, Korea Południowa, Indie i Japonia, aby nie działały w sprzeczności z sankcjami;

3. wspiera zobowiązanie Rady do poszukiwania dyplomatycznego rozwiązania kwestii irańskiego programu jądrowego zgodnie z dwutorowym podejściem i celami UE osiągnięcia wszechstronnego i długoterminowego porozumienia; wzywa irańskie władze do udzielenia pozytywnej odpowiedzi na propozycję poważnych negocjacji, jak określono w piśmie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 21 października 2011 r., poprzez wyraźne wykazanie gotowości do zaangażowania się w środki budowy zaufania oraz, bez żadnych warunków wstępnych, w znaczące rozmowy mające na celu poważne zajęcie się obecnymi obawami dotyczącymi kwestii jądrowej; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, aby zwracając się do Irańczyków, podkreśliła, że nie może być dalszych opóźnień we wznowieniu wspomnianych rozmów i że wszelka gra na zwłokę bez ustępstw jedynie osłabi wysiłki na rzecz znalezienia dyplomatycznego rozwiązania;
4. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Stany Zjednoczone, Wielką Brytanię, Koreę Południową i Kanadę decyzje o nałożeniu na Iran nowych ukierunkowanych sankcji w świetle raportu MAEA; zdecydowanie potępia atak demonstrantów na ambasadę Wielkiej Brytanii w Teheranie w dniu 29 listopada 2011 r.; wzywa rząd Iranu do wypełniania międzynarodowych zobowiązań, w tym konwencji wiedeńskiej, dotyczących ochrony dyplomatów i ambasad;
5. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie UE do oceny stosunków handlowych z Iranem poza sankcjami oraz do wprowadzenia dalszych kontroli i licencji, aby zapobiec wywozowi technologii podwójnego zastosowania, które mogłyby być użyte do celów irańskiego programu nuklearnego i niedemokratycznych działań;
6. ponownie wzywa władze Iranu do wypełniania zobowiązań tego kraju wynikających z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej; żąda, by Teheran ratyfikował i wdrożył protokół dodatkowy do porozumienia o zabezpieczeniach; potępia to, że Iran ciągle odrzuca pełną współpracę z MAEA, blokując jej prace, odmawiając pełnego i bezwarunkowego dostępu do najważniejszych obiektów oraz sprzeciwiając się mianowaniu inspektorów;
7. uznaje, że dialog i współpraca z Turcją mogą być ważnym czynnikiem sprzyjającym osiągnięciu porozumienia; wzywa władze tureckie, by wzorowały się na europejskim podejściu do kwestii irańskiego programu nuklearnego;
8. zdecydowanie potępia irańską groźbę dotyczącą militarnego zamknięcia cieśniny Ormuz; wzywa władze Iranu, aby nie przeprowadzały blokady cieśniny Ormuz; uważa, że działanie takie może doprowadzić do konfliktu regionalnego oraz spowodować odwet ze strony Stanów Zjednoczonych i innych krajów; apeluje o pilne zwołanie posiedzenia Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej (EUMC) oraz Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (PSC) w celu przygotowania reakcji UE na irańską groźbę;
9. jest zaniepokojony dotychczasową odmową Rosji, aby sprawę Iranu przekazać Radzie Bezpieczeństwa ONZ w celu nałożenia przez ONZ dalszych sankcji, i wyraża nadzieję, że Rosja ponownie rozpatrzy swoje stanowisko w świetle raportu MAEA; wzywa Rosję do zaprzestania udzielania Iranowi pomocy przeznaczonej na rozwój jego programu jądrowego do momentu, aż Iran w pełni wywiąże się ze zobowiązań wynikających z odpowiednich rezolucji ONZ;

10. zdecydowanie potępia wyrok kary śmierci wydany na Amira Hektamiego; wzywa władze Iranu do uchylecia wydanego nań wyroku śmierci i do zapewnienia mu uczciwego procesu z dostępem do jego rodziny, adwokata i ochronnego prawa Szwajcarii;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich UE, rządowi i parlamentowi Turcji, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, dyrektorowi generalnemu MAEA, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.